

20 Ιανουαρίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΥΠΡΟΣ Π. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 374/77).

Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Διακριτική ευχέρεια — Η κρίση της κατοχής των απαιτούμενων προσόντων από σχέδιο υπηρεσίας ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια της Ε.Δ.Υ. — Αναθεωρητικός έλεγχος — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η ερμηνεία που δίδεται από την Ε.Δ.Υ. στο σχέδιο υπηρεσίας είναι λογική — Η νομιμότητα της κρίσης αυτής κρίνεται από το πραγματικό καθεστώς που επικρατεί κατά το χρόνο λήψης της απόφασης. 5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αποκλεισμός υποψηφίου δινάμει λήψης πληροφοριών ότι το δίπλωμά του δεν είναι ισότιμο πανεπιστημιακού διπλώματος — Μετά τη λήψη της τελικής απόφασης και αποδοχής των προαγωγών από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, αποδεικνύεται πως οι πληροφορίες που είχαν ληφθεί ήταν λανθασμένες — Υπό τις περιστάσεις οι προαγωγές δεν μπορούσαν να ανακληθούν. 10 15

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να προάξουν στη θέση Πληρεξουσίου Υπουργού, Εξωτερικές Υπηρεσίες, τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα αντί του ιδίου. 20

Σύμφωνα με τα γεγονότα της υπόθεσης, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας είχε αποκλείσει τον αιτητή από τους προσοντούχους υποψηφίους, γιατί δεν κατείχε το προσόν του πανεπιστημιακού διπλώματος.

Μετά τη λήψη της επίδικης απόφασης, ο δικηγόρος του αιτητή πληροφόρησε την Ε.Δ.Υ., ότι οι πληροφορίες που είχε λάβει αναφορικά με το δίπλωμα του αιτητή ήταν λανθασμένες. Η Ε.Δ.Υ. δεν ανακάλεσε την επίδικη απόφαση.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Είναι θεμελιωμένο ότι το κατά πόσο ένας υποψήφιος κατέχει τα προσόντα που προβλέπονται από τα Σχέδια Υπηρεσίας είναι θέμα που ανάγεται μέσα στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει με την ερμηνεία που δίνει στα Σχέδια Υπηρεσίας η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αν η ερμηνεία αυτή είναι λογική.

15

Είναι επίσης θεμελιωμένο ότι η νομιμότητα μιας διοικητικής πράξης κρίνεται στη βάση του πραγματικού καθεστώτος που επικρατούσε κατά το χρόνο που εκτελείται η πράξη.

20

Έχοντας υπόψη το υλικό που είχε μπροστά της η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας όταν πήρε την επίδικη απόφαση, η ερμηνεία, που είχε δώσει στα Σχέδια Υπηρεσίας και με την οποία έκρινε ότι ο αιτητής δεν κατείχε τα υπό του Σχεδίου Υπηρεσίας προβλεπόμενα προσόντα, ήταν εύλογα επιτρεπτή, αφού είχε κάμει και τη δέουσα έρευνα.

25

Το γεγονός ότι κατά το 1971 η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας είχε κρίνει ότι το δίπλωμα του αιτητή ήταν ισότιμο πανεπιστημιακού διπλώματος, δεν εμπόδιζε την Επιτροπή να καταλήξει σε διαφορετική από την προηγούμενη απόφαση με βάση τα νέα στοιχεία που είχαν τεθεί υπόψη της και συγκεκριμένα την πρώτη επιστολή του Επιτετραμένου της Ισπανίας στη Δαμασκό. Επίσης η ύπαρξη της γνωμάτευσης του Γενικού Εισαγγελέα, σύμφωνα με την οποία το δίπλωμα του αιτητή ήταν ισότιμο πανεπιστημιακού διπλώματος, δεν εμπόδιζε την Επιτροπή από τον να υιοθετήσει διαφορετική προσέγγιση από εκείνη που υποδεικνύετο στη γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα. Και τούτο γιατί η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας βαρύνει αποκλειστικά την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας.

30

35

40

2. Η Επιτροπή δεν έχει ενεργήσει με τρόπο αντίθετο προς το νόμο ή τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου, επειδή δεν έσπευσε να ανακάλεσει την επίδικη απόφαση, που πάθηκε στις 29 Ιουλίου, 1977, μετά τη λήψη της δεύτερης επιστολής του Επιτετραμένου

της Ισπανίας στη Δαμασκό. Από τη στιγμή που οι ελίδικες προαγωγές είχαν κοινοποιηθεί στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα από τις 13 Αυγούστου, 1977 και είχαν γίνει δεκτές από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, δεν μπορούσαν να ανακληθούν.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Kolokotronis v. Republic (1980) 3 C.L.R. 418,

10

Petsas v. Republic 3 R.S.C.C. 60,

Cytechno Ltd. v. Republic (1976) 3 C.L.R. 407,

15

Tryfon v. Republic (1968) 3 C.L.R. 28,

Panayides v. Republic (1972) 3 C.L.R. 467,

Panayides v. Republic (1973) 3 C.L.R. 378.

20

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προήχθησαν στη θέση Πληρεξουσίου Υπουργού, Εξωτερική Υπηρεσία, αντί του αιτητή.

25

A. Μαρκίδης, για τον Αιτητή.

30

Αιμ. Λεμονάρης, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

A. N. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζητά:

35

“1. Διακήρυξιν του Δικαστηρίου ότι η απόφασις και/ή πράξις της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας (εν τοις επεξής καλουμένης η καθ' ης η αίτησις) η δημοσιευθείσα εις την Επίσημον Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 21.10.1977 υπ' αριθμόν 1990 δι' ης προήχθησαν οι κ.κ. Νίκος Αγαθοκλέους, Άγγελος Μ. Αγγελίδης και Προκόπιος Ν. Βανέζης εις την θέσιν Πληρεξουσίου Υπουργού Εξωτερικαί Υπηρεσίαί και/ή προήχθησαν ως ανωτέρω αντί του αιτητού είναι άκυ-

40

ρος και εστερημένη οιοιδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

2. Διακήρυσιν του Δικαστηρίου ότι η άρνησις και/ή παράλειψις της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να προάξη τον αιτητή εις την θέσιν Πληρεξουσίου Υπουργού Εξωτερικαί Υπηρεσίαι, άρνησις και/ή παράλειψις εξυπακουομένη και/ή προκύπτουσα εκ της ρηθείσης δημοσιεύσεως είναι άκυρος και εστερημένη οιοιδήποτε εννόμου αποτελέσματος και/ή κοινοποιηθείσα εις τον αιτητήν δια του Τεκμηρίου Ε.”

Τα γεγονότα που περιβάλλουν την προσφυγή είναι τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας (Παράρτημα 3), η θέση του Πληρεξουσίου Υπουργού είναι θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής και οι υποψήφιοι πρέπει, ανάμεσα σ’ άλλα, να κατέχουν δίπλωμα πανεπιστημίου και/ή τίτλου άλλης ισότιμης σχολής ή Barrister-at-law.

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εξωτερικών με επιστολή του ημερομηνίας 18 Ιανουαρίου, 1977, πληροφόρησε την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ότι ο Υπουργός Οικονομικών είχε εγκριμένη την πλήρωση των τριών κενών θέσεων στη θέση του Πληρεξουσίου Υπουργού στην Εξωτερική Υπηρεσία της Δημοκρατίας. Στη συνέχεια, έγινε η αναγκαία δημοσίευση στη Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και συνολικά υπέβαλαν αίτηση για διορισμό είκοσι εννέα άτομα, ανάμεσα στα οποία ο αιτητής και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Απ’ αυτά τα άτομα κλήθηκαν είκοσι ένα για προσωπική συνέντευξη από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στις 23 Μαΐου, 1977. Σύμφωνα με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας μόνο αυτά τα άτομα ήταν κάτοχοι των προσόντων που προβλέπονται από τα σχετικά σχέδια υπηρεσίας. Ο αιτητής δεν κλήθηκε για συνέντευξη. Σύμφωνα δε με τα γεγονότα της Επιτροπής:

“(α) Δεν υπήρχε ένδειξη από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εξωτερικών ότι η υπηρεσία του στην εξωτερική υπηρεσία της Δημοκρατίας ήταν ικανοποιητική, κάτι το οποίο αποτελεί προϋπόθεση στα σχέδια υπηρεσίας.

(β) Το δίπλωμά του δε θεωρήθηκε από την Επιτροπή σαν ισοδύναμο Πανεπιστημιακό Δίπλωμα ή τίτλος. Ο κ. Κυπριανού ήταν κάτοχος του ‘Intendente Mercantil’, που πήρε από το ‘Escuela General Superior de Comercio de Madrid’.”

Σύμφωνα με επιστολή του Επιτετραμένου της Ισπανίας στη Δαμασκό με ημερομηνία 29 Μαρτίου, 1977, προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εξωτερικών το "Intendente Mercantil" δεν είναι ισότιμο πανεπιστημιακού διπλώματος. Η επιστολή του Επιτετραμένου στάληκε στην Επιτροπή με επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εξωτερικών ημερομηνίας 20 Απριλίου 1977. Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, αφού εξέτασε τα προσόντα που κατείχε ο αιτητής καθώς και το περιεχόμενο της πιο πάνω επιστολής του Επιτετραμένου της Ισπανίας, αποφάσισε ότι ο αιτητής δεν κατείχε τα προσόντα για διορισμό στην πιο πάνω θέση, επειδή το προσόν "Intendente Mercantil", δεν είναι ισότιμο πανεπιστημιακού διπλώματος ή άλλης ισότιμης σχολής.

Φαίνεται ότι το επίπεδο του διπλώματος του αιτητή είχε εξεταστεί πριν ληφθεί η επίδικη απόφαση και πάνω στο ζήτημα αυτό είχε δοθεί γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 23 Ιουνίου, 1971, σύμφωνα με την οποία ήταν ισότιμο πανεπιστημιακού διπλώματος και ότι ανταποκρίνετο με τις απαιτήσεις του Κανονισμού 6(3) των Περί Εξωτερικής Υπηρεσίας (Απαιτούμενα Προσόντα δια διορισμό κ.λ.π.) Κανονισμών του 1966-1970.

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας όμως, ενόψει του περιεχομένου της πιο πάνω επιστολής του Επιτετραμένου της Ισπανίας στη Δαμασκό, ημερομηνίας 29 Μαρτίου, 1977, αποφάσισε ότι το δίπλωμα του αιτητή δεν μπορούσε να θεωρηθεί σαν ισότιμο πανεπιστημιακό δίπλωμα όπως απαιτείτο από το Σχέδιο Υπηρεσίας.

Η επίδικη απόφαση πάρθηκε στις 29 Ιουλίου, 1977 και τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στην πιο πάνω θέση από την 1 Σεπτεμβρίου, 1977. Μετά την επίδικη απόφαση και συγκεκριμένα με επιστολή τους ημερομηνίας 5 Σεπτεμβρίου, 1977, οι συνήγοροι του αιτητή έστειλαν στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αντίγραφο επιστολής του Επιτετραμένου της Ισπανίας στη Δαμασκό με ημερομηνία 20 Ιουλίου, 1977. Στην επιστολή εκείνη του Επιτετραμένου αναφέρετο, ανάμεσα σ' άλλα, ότι λόγω τραγικού λάθους το Υπουργείο Εξωτερικών είχε πληροφορηθεί ότι το δίπλωμα "Intendente Mercantil" δεν ήταν ισότιμο πανεπιστημιακού διπλώματος. Όμως δυνάμει νόμου ημερομηνίας 17 Ιουλίου, 1953, το δίπλωμα αυτό είχε καταστεί ισότιμο πανεπιστημιακού διπλώματος. Σε απάντηση της πιο πάνω επιστολής του συνήγορου του αιτητή με ημερομηνία 5 Σεπτεμβρίου, 1977, η Επιτροπή με επιστολή της ημερομηνίας 23 Σεπτεμβρίου, 1977, τους πληροφόρησε ότι οι κενές θέσεις Πληρεξουσίου Υπουργού είχαν ήδη πληρωθεί.

Κύριος λόγος ακυρώσεως ήταν ότι η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας επλανήθη περί τα πράγματα, και τούτο γιατί ενήργησε υπό εσφαλμένη εντύπωση, ότι το υπό του αιτητού κατεχόμενο δίπλωμα δεν ήταν ισότιμο με πανεπιστημιακό τίτλο, πράγμα το οποίο είχε ως αποτέλεσμα συμπέρασμα ότι ο αιτητής δεν 5
επλήρωι τα υπό του Σχεδίου Υπηρεσίας αναγκαία προσόντα για προαγωγή εις την ρηθείσα θέσιν ενώ εις την πραγματικότητα το ρηθέν δίπλωμα ήτο και είναι ισότιμο Πανεπιστημιακού Τίτλου και είχεν από το 1971 αναγνωρισθεί ως τέτοιον.

10 Είναι θεμελιωμένο, ότι το κατά πόσο ένας υποψήφιος κατέχει τα προσόντα που προβλέπονται από τα Σχέδια Υπηρεσίας είναι θέμα που ανάγεται μέσα στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (*Kolokotronis v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 418.) Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει με την ερμηνεία που δίνει στα Σχέδια Υπηρεσίας η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αν η ερμηνεία αυτή είναι λογική. (*Petsas v. The Republic* 3 R.S.C.C. 60.)

20 Είναι επίσης θεμελιωμένο ότι η νομιμότητα μιας διοικητικής πράξης κρίνεται στη βάση του πραγματικού καθεστώτος που επικρατούσε κατά το χρόνο που εκτελείται η πράξη (*Cytechno Ltd. v. The Republic* (1976) 3 C.L.R. 407.)

25 Έχοντας υπόψη το υλικό που είχε μπροστά της η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας όταν πήρε την επίδικη απόφαση, η ερμηνεία που είχε δώσει στα Σχέδια Υπηρεσίας και με την οποία έκρινε ότι ο αιτητής δεν κατείχε τα υπό του Σχεδίου Υπηρεσίας προβλεπόμενα προσόντα, ήταν εύλογα επιτρεπτή αφού είχε κάμει και τη δέουσα έρευνα.

30 Το γεγονός ότι κατά το 1971 η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας είχε κρίνει ότι το δίπλωμα του αιτητή ήταν ισότιμο πανεπιστημιακού διπλώματος, δεν εμπόδιζε την Επιτροπή να καταλήξει σε διαφορετική από την προηγούμενη απόφαση, με βάση τα νέα στοιχεία 35
που είχαν τεθεί υπόψη της και συγκεκριμένα την πρώτη επιστολή του Επιτετραμένου της Ισπανίας στη Δαμασκό. Επίσης η ύπαρξη της γνωμάτευσης του Γενικού Εισαγγελέα, σύμφωνα με την οποία το δίπλωμα του αιτητή ήταν ισότιμο πανεπιστημιακού διπλώματος, δεν εμπόδιζε την Επιτροπή από του να υιοθετήσει διαφορετική προσέγγιση από εκείνη που υποδεικνύετο στη γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα. Και τούτο, γιατί η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας βαρύνει αποκλειστικά την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (*Tryfon v. The Republic* (1968) 3 C.L.R. 28.)

Επίσης η Επιτροπή δεν έχει ενεργήσει με τρόπο αντίθετο προς το νόμο ή τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου, επειδή δεν έσπευσε να ανακαλέσει την επίδικη απόφαση, που πάρθηκε στις 29 Ιουλίου, 1977, μετά τη λήψη της δεύτερης επιστολής του Επιτετραμένου της Ισπανίας στη Δαμασκό. Από τη στιγμή που οι επίδικες προαγωγές είχαν κοινοποιηθεί στα ενδιαφερόμενα μέρη από τις 13 Αυγούστου, 1977 και είχαν γίνει δεκτές από τα ενδιαφερόμενα μέρη, δεν μπορούσαν να ανακληθούν. (*Panayides v. The Republic* (1972) 3 C.L.R. 467 και (1973) 3 C.L.R. 378.)

5

10

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

15